ประวัติวัดศรีโพธิ์(ใหม่ศรีโพธิ์)

วัดใหม่ศรีโพธิ์ เป็นวัดโบราณสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี มีอาณาเขตติดต่อกับวัดพรหมกัลยาราม(วัดใหม่) ซึ่งวัดใหม่นี้มีหลักฐานแผ่นศิลาจารึกหน้าอุโบสถว่า ท้าวพรหมกันคาน เป็นผู้สร้างขึ้นเมื่อราวพ.ศ. ๒๒๖๒ ในแผ่นดินสมเด็จพระบรมโกศ เข้าใจว่าวัดศรีโพธิ์คงจะสร้างในยุคสมัยเดียวกัน และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อ พ.ศ.๒๓๐๐ เวลาได้ล่วงเลยมาถึงประมาณ พ.ศ. ๒๓๐๘-๒๓๐๙ พม่าได้ยกกองทัพมาตีกรุงศรีอยุธยาโดยพม่าได้ตั้งทัพล้อมกรุงศรีอยุธยาหลายจุดรวมถึงบริเวณทุ่งศรีโพธิ์(วัดศรีโพธิ์) เพื่อเข้าตีกรุงศรีอยุธยา ทางกรุงศรีอยุธยาได้ทำการสู้รบ ทำการยิงปืนใหญ่ถล่มค่ายพม่าแห่งนี้ (วัดศรีโพธิ์) ทำให้ข้าศึกได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก แต่วัดศรีโพธิ์แห่งนี้ไม่ได้รับความเสียหาย จนกระทั่งกรุงศรีอยุธยาได้เสียกรุงแก่ทัพพม่าเมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๐ วัดศรีโพธิ์ได้กลายเป็นวัดร้าง และมาได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ อีกครั้งในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ต่อมา พ.ศ. ๒๔๗๕ ทางราชการและคณะสงฆ์จึงประกาศให้วัดศรีโพธิ์และวัดพรหมกัลยารามรวมเข้าด้วยกันแล้วขนานนามใหม่ว่า "วัดใหม่ศรีโพธิ์" จนถึงวันนี้ และได้ทำการบูรณะปฏิสังขรณ์อุโบสถขึ้นใหม่ โดยการสร้างครอบอุโบสถเก่าทั้งหลัง ดังปรากฏทุกวันนี้ สรุปได้ว่า "วัดศรีโพธิ์" (ใหม่ศรีโพธิ์) แห่งนี้มีอายุถึง ๒๕๕ ปี และมีสิ่งสำคัญได้แก่ พระพุทธรูปสมัยสุโขทัย – ลพบุรี – อยุธยา – เจดีย์พระธาตุประธานพร – รอยพระพุทธบาทจำลอง – ใบเสมา – แผ่นศิลาจารึก (สมัยสมเด็จพระบรมโกศ) ที่ควรเคารพกราบไหว้เป็นอย่างยิ่ง และต้นยางอายุเก่าแก่ – สวนป่าอันร่มเย็น **วัดศรีโพธิ์ ตั้งอยู่เลขที่ ๖/๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลคลองสระบัว อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐ พระอธิการสงวน ฐิตสุโว เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน**

~~ทร.๐-๓๕๒๕-๑๓๖๖, ๐๘-๖๐๓๑-๕๕๐๔~~

ความสำคัญของตำบลคลองสระบัว

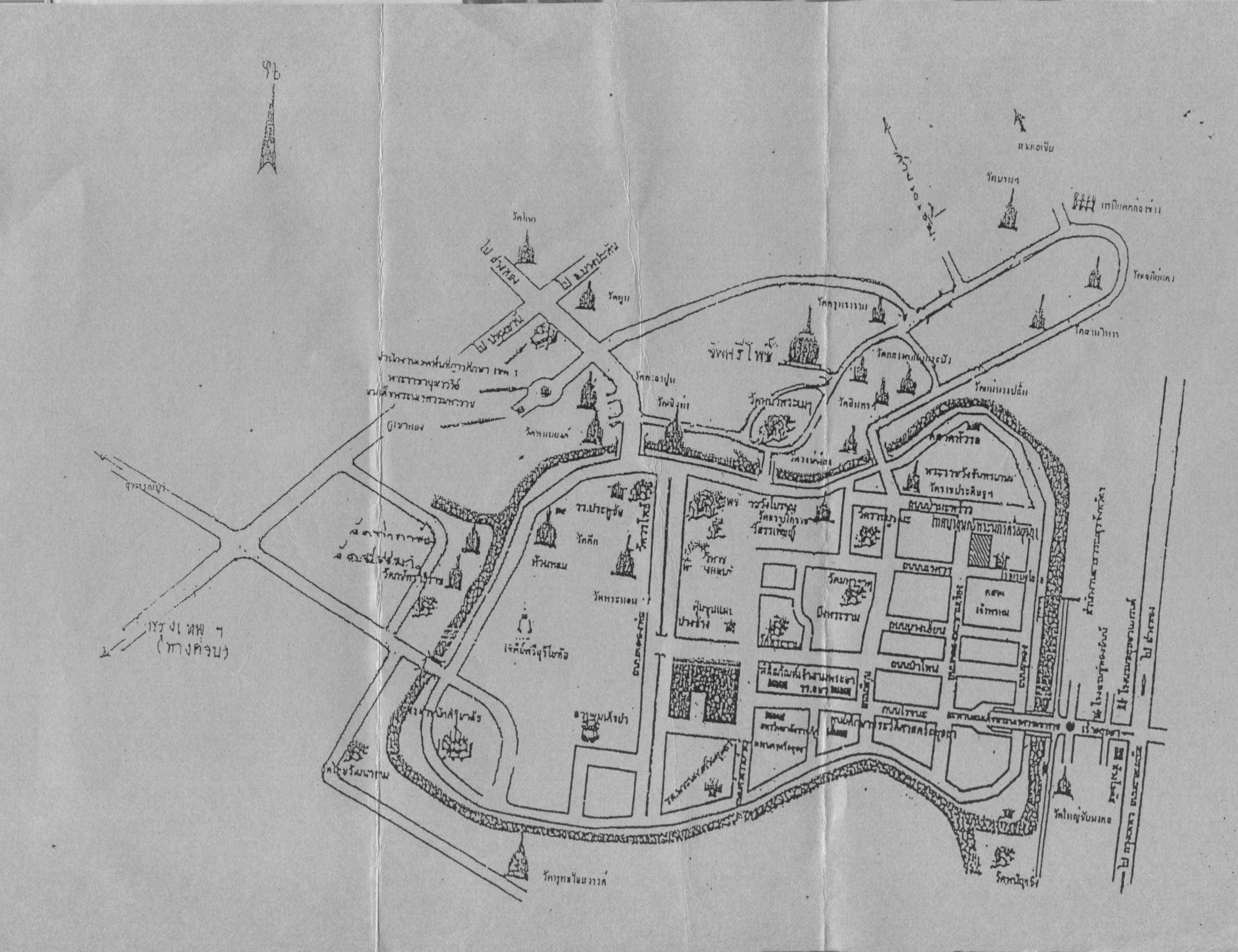
ามพงศาวดารกล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญตอนหนึ่งว่า ในสมัยสมเด็จพระปรเมศวรขึ้นเป็นเจ้าแผ่นดินปกครองอยุธยาธานีนั้น พระองค์มีมเหสีสองพระองค์ มเหสีองค์ขวาพระนามว่า "จิตวดี" ส่วนฝ่ายซ้ายพระนามว่า "ศรีสุดาจันทร์" สมเด็จพระปรเมศวรหลงใหลมเหสีฝ่ายซ้ายเป็นอันมาก แม้แต่งานราชการก็ เรงรับฟังพระนางด้วย ต่อมานางได้กระทำชู้กับนายบุญศรีมหาดเล็กที่คอยถวายงานขับกล่อมให้ทั้งสองพระองค์ แล้วท้าวศรีสุดาจันทร์ก็กราบทูลให้แต่งตั้ง ายบุญศรีขึ้นเป็น**ขุนเชียรนเรศ หรือ ขุนชินราช** ครั้งสมเด็จพระปรเมศวรสวรรคต ท้าวศรีสุดาจันทร์ก็กำกับดูแลบ้านเมืองสิ้น และภายหลังยกขุนชินราชขึ้น ป็นกษัตริย์คู่กับพระองค์ ขุนชินราชนี้เมื่อขึ้นเป็นใหญ่ก็ใช้อำนาจตามอำเภอใจ จนบรรดา พระราชวงศานุวงศ์และข้าราชการทั้งปวงพากันเดือดร้อนต่างๆ คิด ะใคร่กำจัดขุนชินราชอยู่เป็นนิตย์ ต่อมาพระยากลาโหมพระพี่เลี้ยงพระเฑียรผู้เป็นพระราชโอรสองค์ใหญ่ของสมเด็จพระปรเมศวรร่วมมือกับพระพิเรนทร เทพที่คิดจะกำจัดขุนชินราชเสีย จึงเสี่ยงเทียนดูว่าใครมีบุญญาธิการ จึงกำหนดเทียนของพระเฑียรเล่มหนึ่ง และ ขุนชินราชอีกหนึ่งเล่ม ปรากฏว่าเทียนของขุน ชินราชดับลงเหมือนคนดับ ผลเสี่ยงทายทำให้พระยากลาโหมและพระพิเรนทรเทพยินดียิ่งนัก จึงวางแผนกราบทูลต่อให้ขุนชินราชไปคล้องช้างเผือกในแขวง เมืองสวรรคบุรีข้างทิศเหนือ ครั้นถึงการเสด็จไปคล้องช้างของขุนชินราช พระยากลาโหมและพระพิเรนทรเทพสั่งไพร่พลคอยดักซุ่มกองเรืออยู่ ณ คลอง ระบัว ครั้นขุนชินราชมาถึงคลองสระบัว ไพร่พลที่คอยดักซุ่มเรือนั้นก็เข้าโจมตีเปิดศึกกลางน้ำกับขุนชินราช ฝ่ายขุนชินราชนั้นก็ถูกฆ่าในเรือการศึกกลาง น้ำนั้นเอง

คำจารึก

สมัยกรุงศรีอยุธยา "พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ"

มัสดุ พระพุทธศักราช ๒๒๖๒ พระวษา มีพระอาจารีองค์หนึ่งแต่ปากใต ได้ป่าเพ็ญเพงทุระ ทั้งสองฝ่ายเป็นพระธานกับท้าวพรมกันคานมาพิจารณาเห็นที่นี้ยังมิได้เป็น วบค้นอาราม ทำแต่พระอุโบสถไว้แล้วไปด้วยไม้ได้ท้าวพรหมกันคานว่าแจกนักจิรังวัดัง มีใจเลื่อมใสศรัทธา วิริยะ ไว้เป็นนายกองทำการและได้ก่อรากพระอุโบสถ ณ ๑๐ ๔ ค่ำ เดือน ๔ ปีมะเส็ง เอกศก เพลา ๗ ชนิดเงิน ณ วัน ๕ ๑๐ ค่ำ เพลา ๕ทุ่ม พร้อมด้วย สปุรุษ เวิญเสด็จพระราชทานผนวช กรมขุนสุเรนธรพิทักษ์-กรมขุนอนุรักษ์ มตรี พระมงคลเทพเป็นประธาน ชุมนุมพระสงฆ์ ๑๐ รูปเป็นคณะปรก ผูกพันธเสมา ถึง ณ วันจันทร์ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ ปีระกา เบญจศก พุทธศักราช๒๒๖๖พระวษา ๔ ปี ๖ เดือน จึงสำเร็จการ ได้ทำบุญและแจกสีบหามา และผ้านุ่งห่มให้แก่นายกอและไพร่ ตามสมควร ซื้อจ่าย ค่าไม้ อิฐ ปูน รักทอง ค่าจ้าง ๓๔ ชั่ง ๑๒ ตำลึง ๒ บาท สลึง ธรรมมาศสวดเทศ ๒๓ ชั่ง ๑๖ ตำลึง ๒ บาท ๒ เฟื้อง เงินสัปรุษช่วย ๖ ชั่ง ๘ ตำลึง ๓ บาท ๓ เฟื้อง เข้าวันเป็นเงิน ๓๔ ชั่ง ๕ ตำลึง ๗ บาท ๘ เฟื้อง ๑ ไพ ทำการ กน้อยมิได้คิดเข้าด้วยกัน จึงอ้วยนามวัด "วัดพรหมกัลญาราม" ไว้ในวรพุทธศาสนา อุปสัมบท สำหรับพระสงฆ์ที่มีกิจติดตามพระพุทธโอวาท สมเด็จพระสรรเพชร กรเจ้า และจะปรารถนาให้ข้าระพระบาทกรรมใด ได้กระทำมาราคิใด ๆ ขอได้พบพระพุทธเจ้า อันจะได้ตรัสในอนาคตกาล มีพระศรีอริยะเมตไตรเป็นอาทิตราบใดเมื่อ ดับสูญ ขารธรรมขอได้ไปสู่ปรินิพพาน ในกาลหน้าวันอังคาร ขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๑ จุลศักราช ๑๑๐๗ ปีกุน สพศกท้าวพรหมกันคานอุทิศถวาย นายนาคเสมียนนายมากับ มาเป็นนายหมวด อ้ายบุญใหญ่ อ้ายบุญน้อย อ้ายรัง อ้ายเกิด อ้ายสม อ้ายสี อ้ายบุนนาค อีฉิม อีทองมาก อีกุ อีเขียว ๑๓ คน มีไว้เป็นพระสงฆ์

จพรหมกัลญารามนี้มีผู้บริจาคสร้าง ท้าวพรหมกันคาน อุทิศเงิน ๒๓ ชั่ง ๑๖ ตำลึง ๒ บาท ๒ เฟื้อง นางกองนาค อุทิศร่วมบุญ ๑ ชั่ง ๔ เลิง ๒ บาท สัปรุษบริจาคร่วมบุญ ๖ ชั่ง ๘ ตำลึง ๓ บาท ๓ เฟื้อง เวลาเช้าได้รับเงินอุทิศเพิ่มอีก ๓ ชั่ง ๓ ตำลึง ๑ บาท ๓ สลึง ๑ เฟื้อง ๑ไพ

เจดีย์ศรีสุริโยทัย